

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

13. Vtile esse, vt subinde talia mo[n]stra terreant peccatores.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

cibus clamare: Inducias vel usq; manè, Inducias vel usq; manè. Sed eum hæc clamaret, in ipsis vocibus de habitaculo sua carnis euisus est. De quo nimirum constat: quia pro nobis ista, non pro se videtur, ut eius visio nobis proficiat, quos adhuc diuina patientia longanimitè expectat. Nam illi tetros spiritus ante mortem vidisse, & inducias petisse, quid profuit, qui easdem inducias quas petijt, non accipit? Quanquam igitur talia monstra videntibus nullum fructum afferant, afferunt tamen audientibus, & legentibus, in quem solum finem à Deo non minùs benignè, quàm iuste contingere permitterentur; & tamen non in hunc solum finem permittuntur; quia sæpe talia aspicientes agnoscunt, quid meruerint, & auxilia petunt, quæ priùs respuerunt. In quam rem sit vel vnicum hoc exemplum, quod Alexander ab Alexandro recenset. Ita enim loquitur.

XIII.
Alexand. ab
Alexandro
lib. 4. Geni-
al. diar. c. 19.

Non est profectò fabulosum, quod apud sanctos viros auctores memorant, ut cum tetrìs spiritibus, quos demones vocant, congressum habuerint, illosq; diuersis imaginibus, ac specie multiplici prope deluserint: Siquidem nostra memoria id euenisse comperit est. Nuper amicus meus summus ingenio, & fide singulari, rem dicta admirabilem, hæc prodentibus nobis, sibi euenisse narravit: quod eum credi vix posset, multorum testimonio comprobauit: se, cum apud coniunctissimum & sibi familiarem Neapoli diuerteret, & noctis silentio clamantis de via, & vocem hominis auxilium implorantis audiuisset, cum accenso lumine accurrisset, ut quid rei esset inquireret, ibi Demonem, & dirum quoddam numen tetra & horribili specie conspexisse, qui iuuenem quemdam clamantem & reluctantem, in via infestis manibus inuadere quarebat, quo conspecto, cum miser ille ad ipsum, quem propè videbat accurrisset, & ne apprehenderetur, quanto poterat nitenti ipsius vestem & manum apprehendisset, se, diuino sapius aduocato nomine, cum multum diuq; frustra fuisset reluctatus, vix tandem Dæmonem abegisse. Quo demum abacto, eum iuuenem animo consternatum in domum recepisset, nunquam quòd se dimitteret, aut palliam relaxaret, quinisse efficere, tantæque eum torpedo inuasit, ut mente enicta sui campos non esset, eum sibi prorsus representari, & ante oculos obuensari illa species videretur. Tandem ad se redditum, rem quo pacto se habuerit enarrauit.

Consulat

Constabat enim pravis eum moribus, & incivilibus, cum DEI contemptu diu vixisse, in parentesq; tunc iurgatum contumelias & intoleranda probra dixisse, deuotionibus execrationibusq; diris ab eis agitatatum abiisse. Hæc Alexander. Et adhuc miramur talia patientes? miremur potiùs talia facientes. Æquum est, vt turpes laruæ inuadant turpia facientes. Habet magistratus lictores, quos mittit ad rebelles. Dei lictores sunt demones, ex merito igitur illis plectit impios, ac præsertim parentum contemtores. Felix, qui, ne plectatur, territus exclamat auxiliumque vocat. Solent & parentes, vt terreant liberos suos, illis nescio quas umbras, & hisfuta monstra, extra hypocauftum vagantia, minitari. Memini & ego non ita pridem insignem ingenio & nobilitate adolescentem eiusmodi intemperijs agitatatum, non ausum dormire solum, non egredi sine comite extra limen hypocaufti, nocturno tempore, denique metuentem vehementer, ne à cacodæmone abriperetur; causâ ipse probè nouerat. Quàm ille tum ad me cupidè cucurrit? quàm opem meam sollicitè implorauit? ac propè hanc ipsam mihi tunicam à corpore abstulit, cupiens, vt ad Exercitia spirituaalia eum promouerem. Sed non erat tum tempus eum admit-tendi: satis illum diabolus exercebat, cuius terriculamenta illi vtile erat experiri, donec disceret causam potiùs molestiarum, quàm molestias ipsas exhorrere. Sic & Apostolus olim fecit, ita scribens ad Corinthios: *Ego quidem absens corpore, præsens autem spiritu, iam iudicauit vt præsens, eum qui sic operatus est, in nomine Domini nostri IESV Christi, congregatis vobis, & meo spiritu, cum virtute Domini nostri IESV tradere huiusmodi satana in interitum carnis, vt spiritus saluus fiat, in die Domini nostri IESV Christi.*

1. Cor. 5. 33

CAPVT LIX.

Cur, & quàm monstrosos diaboli faciant eos, quos insident?

Venio ad alterum modum, aut speciem monstrorum diabolicorum. Neque enim ipsi duntaxat horrificè monstrosos se se mortalibus aspiciendos exhibent, sed

I.